

Nr 134.

Godkänd av första kammaren den 29 april 1919.

Godkänd av andra kammaren den 29 april 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående restitution i vissa fall av erlagda tobakslicensavgifter.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 32.)

Till Konungen.

I en den 18 mars 1919 avlåten, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 323, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen för sin del medgiva, att, där sänkning av priskurantpris, som vid införseln till riket åsatts importerad tobaksvara, ägt rum, restitution finge, i fall då sådant kunde anses av billighetsskäl särskilt påkallat, efter Kungl. Maj:ts närmare beprövande åtnjutas i avseende å skillnaden mellan å ena sidan det belopp, som jämlikt 22 § i förordningen den 15 december 1914 angående statsmonopol å tobakstillverkningen i riket i licensavgift för varan erlagts, och å andra sidan det belopp, som, därest det sänkta priskurantpriset lagts till grund för licensavgiftens bestämmande, i dylikt hänseende skulle hava utgått.

Jämlikt förordningen den 15 december 1914 angående statsmonopol å tobakstillverkningen i riket skall för tobaksvara, som av enskild tobakshandlare införes till riket erläggas en licensavgift, som utgöres av den å varan belöpande skatt jämte ett belopp, motsvarande vad monopolets utövare pålägger tobaksvara med samma priskurantpris för

att täcka sina omkostnader och bereda sig vinst. Licensavgiften utgår med vissa procent av priskurantpriset, vilket av monopolets utövare bestämmes till det belopp, importören önskar erhålla för varan.

Det starka prisfall på importerade tobaksvaror, som på senaste tiden ägt rum, har föranlett, att från de enskilda tobaksimportörernas sida framställts krav på dels sänkning av åsatta priskurantpriser och dels restitution av den del av erlagd licensavgift, som motsvarat pris-sänkningen. I förra hänseendet har monopolbolaget ansett sig kunna tillmötesgå de framställda kraven. Genom den föreliggande propositionen begär Eders Kungl. Maj:t nu riksdagens medgivande därtill, att även restitution i viss utsträckning av erlagd licensavgift må kunna medgivas. Förslagets avfattning liksom ock den av chefen för finansdepartementet till ovannämnda statsrådsprotokoll anförda motiveringen utvisa, att avsikten emellertid icke är, att restitution skall medgivas i alla de fall, då nedsättning av priskurantpris förekommit, utan endast där alldeles särskilda billighetsskäl föreligga.

Riksdagen, som funnit den i ärendet förebragta utredningen giva vid handen, att fall kunna förekomma, då restitution av viss del av erlagd licensavgift måste anses skälig, har därför ansett sig böra bifalla den föreliggande propositionen, därvid riksdagen emellertid förutsätter, att det avsedda restitutionsförfarandet kommer att i tillämpningen bliva begränsat till sådana fall, där verkställd utredning tydligt ådagalagt, att billighetens krav icke kunna tillgodoses med mindre än att sådan restitution medgives.

Under återopande av vad sålunda anförts, får riksdagen för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen med bifall till Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 323 för sin del medgivit, att, där sänkning av priskurantpris, som vid införseln till riket åsatts importerad tobaksvara, ägt rum, restitution må, i fall då sådant kan anses av billighetsskäl särskilt påkallat, efter Kungl. Maj:ts närmare beprövande åtnjutas i avseende å skillnaden mellan å ena sidan det belopp, som jämlikt 22 § i förordningen den 15 december 1914 angående statsmonopol å tobakstillverkningen i riket i licensavgift för varan erlagts, och å andra sidan det belopp, som, därest det sänkta priskurantpriset lagts till grund för licensavgiftens bestämmande, i dylikt hänseende skulle hava utgått.

Stockholm den 29 april 1919.

Med undersåtlig vördnad.